

Milí účastníci čtrnáctého ročníku Svíček, srdečně vás vítáme v Hodoníně. Právě jste se dostali na začátek závěrečného finále. Připravili jsme pro vás dárek zdarma. Lépe než umírat zaživa, nevědouce, co dál, bude, když vám prozradíme, kam postupovat. Pokud myslíte, že to šlo prozradit snáze, zkuste se zamyslet, jak vypadal ten původní originál, než jsme ho změnili na náročnou šifrovací anabázi. Co tady přebývá? Kam byste se tak mohli vydat? Co třeba na nějaké blízké bezpečné útočiště pro mladá děvčátka? Někam, kde je nenapadne úchyl. Mohli byste být za hrdiny, pokud byste tomu zabránili. To byste taky mohli být hrdiny na věčné časy a nikdy jinak. Nebo byste mohli poskytnout první pomoc. Třeba kdyby někomu pes pokousal ruku, mohli byste zabránit tomu, aby musel dostat umělou protézu během následné hospitalizace ve zdravotnickém zařízení. Nebo můžete zachránit nějaká roztomilá koťátka. Nebo jděte do židovské synagogy. Nebo jděte na koupaliště. Nebo jděte do zlatého dolu. Nebo obejděte okolní města a obce, jestli vám tam někdo neporadí. Když nevíte, kam jít, ptejte se místních. Ptejte se třeba ryšavého knihvazače, chovatele nutrií, nebo jeho stejně starého vrstevníka, nebo staré Matyldy, která tu šlape chodník, nebo ochranky na školní zahradě, nebo válečného invalidy o francouzských holích, nebo papeže Františka, nebo lépe krasavice. Nebo si zajděte do divadla, kde se zeptáte amatérského ochotníka. Ten bude ochotný. A pokud nebude přímo vědět, kam máte jít, zapojí obě dvě hemisféry, aby při troše snahy v tomto textu našel ukázkový příklad toho, čeho je potřeba se zbavit a nahradit to nejlépe lomítkem. Každý kus je jedinečný unikát. No a protože už máte určitě naspěch, abyste si nenarušili svůj časový harmonogram postupu do cíle, ještě naposledy vám nabídneme pomoc. Tak neváhejte a využijte pohodlného komfortu, vědouce, že jako poslední krok bude potřeba počítat a nezapomenout na novou realitu. A pokud vám ani toto nepomohlo, běžte do pekárny pro chléb a pečivo z obilných cereálií na cestu domů. Sbohem.

Milí účastníci čtrnáctého ročníku Svíček, srdečně vás vítáme v Hodoníně. Právě jste se dostali na začátek závěrečného finále. Připravili jsme pro vás dárek zdarma. Lépe než umírat zaživa, nevědouce, co dál, bude, když vám prozradíme, kam postupovat. Pokud myslíte, že to šlo prozradit snáze, zkuste se zamyslet, jak vypadal ten původní originál, než jsme ho změnili na náročnou šifrovací anabázi. Co tady přebývá? Kam byste se tak mohli vydat? Co třeba na nějaké blízké bezpečné útočiště pro mladá děvčátka? Někam, kde je nenapadne úchyl. Mohli byste být za hrdiny, pokud byste tomu zabránili. To byste taky mohli být hrdiny na věčné časy a nikdy jinak. Nebo byste mohli poskytnout první pomoc. Třeba kdyby někomu pes pokousal ruku, mohli byste zabránit tomu, aby musel dostat umělou protézu během následné hospitalizace ve zdravotnickém zařízení. Nebo můžete zachránit nějaká roztomilá koťátka. Nebo jděte do židovské synagogy. Nebo jděte na koupaliště. Nebo jděte do zlatého dolu. Nebo obejděte okolní města a obce, jestli vám tam někdo neporadí. Když nevíte, kam jít, ptejte se místních. Ptejte se třeba ryšavého knihvazače, chovatele nutrií, nebo jeho stejně starého vrstevníka, nebo staré Matyldy, která tu šlape chodník, nebo ochranky na školní zahradě, nebo válečného invalidy o francouzských holích, nebo papeže Františka, nebo lépe krasavice. Nebo si zajděte do divadla, kde se zeptáte amatérského ochotníka. Ten bude ochotný. A pokud nebude přímo vědět, kam máte jít, zapojí obě dvě hemisféry, aby při troše snahy v tomto textu našel ukázkový příklad toho, čeho je potřeba se zbavit a nahradit to nejlépe lomítkem. Každý kus je jedinečný unikát. No a protože už máte určitě naspěch, abyste si nenarušili svůj časový harmonogram postupu do cíle, ještě naposledy vám nabídneme pomoc. Tak neváhejte a využijte pohodlného komfortu, vědouce, že jako poslední krok bude potřeba počítat a nezapomenout na novou realitu. A pokud vám ani toto nepomohlo, běžte do pekárny pro chléb a pečivo z obilných cereálií na cestu domů. Sbohem.